

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kragh: Da Landstinget en af de sidste Dage i forrige Rigsdagssamling fik Lovforslaget om Oprettelse af en Radiotelegrafstation til Telegrafering paa lange Afstande til første Behandling, udtalte jeg paa mit Partis Vegne vor Beredvillighed til allerede nu at vedtage Oprettelse af en saadan Station, ligesom vi ogsaa var rede til at bevilge det Beløb af 100 000 Kr., som den højtærede Minister ønskede til Forarbejder i Sagen. Men jeg udtalte samtidig, at vi maatte ønske, at den nærmere Indretning af Stationen ligesom ogsaa Spørgsmaalet om dens Beliggenhed og om de fornødne Bevillinger blev afgjort ved særlig Lov, ikke paa de aarlige Finanslove. Lovforslaget henvistes til Behandling i Udvalg, men den korte Tid, der var levnet til Forhandling, gjorde det ikke muligt at tilendebringe Overvejelserne om et Ændringsforslag, som fra vor Side var stillet paa det Grundlag, jeg her har skitseret. Jeg kan da paa mit Partis Vegne erklære, at vi vedvarende er rede til hurtigst muligt at bidrage vort til, at der her i Landet oprettes en Radiotelegrafstation til Telegrafering over Atlanterhavet, og vor Beredvillighed til i Forhandling med den højtærede Minister for offentlige Arbejder at bringe denne Sag, som utvivlsomt er af stor Betydning for vort Land, til en heldig Afgørelse. Jeg skal da tillade mig ved Afslutningen af første Behandling her at foreslaa at henvise Sagen til Behandling i et Udvalg.

Richelieu: Det Lovforslag, vi her har til Behandling, er det samme, som blev fremsat i Folketinget den 11. April og vedtaget i uforandret Skikkelse der den 24. September, efter altsaa at have ligget i Folketinget i 5 eller 5½ Maaned. Lovforslaget kom til første Behandling her i Landstinget den 26. September og blev henvist til et Udvalg, der hurtigt gik i Værk med Sagen; allerede den 30. September var der af et Flertal i Udvalget stillet et Ændringsforslag, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder imidlertid ikke ønskede at modtage, og da Rigsdagssamlingen sluttede faa Dage efter, blev der ikke foretaget videre i Sagen.

Af Udvalgets Forhandlinger fremgik, som den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) nys udtalte, at man var fuldstændig enig om, at der burde oprettes en Radiotelegrafstation til Telegrafering paa lange Afstande. Men hermed var Enigheden ogsaa

forbi, idet et Flertal mente, at de fornødne Forundersøgelser og Forhandlinger først burde finde Sted, og at der derefter skulde fremsættes et nyt Lovforslag om, hvad der videre skulde ske i denne Sag. Hele Udvalget var villigt til at bevilge den højtærede Minister de 100 000 Kr. for Finansaaaret 1919—20 til de Forundersøgelser og Forhandlinger, der var anset for ganske nødvendige. Den højtærede Minister mente, som sagt, ikke at kunne modtage Ændringsforslaget, idet han ønskede fuld Bemyndigelse til at lade opføre og drive en Radiotelegrafstation, der kunde vedligeholde telegrafisk Forbindelse med Amerika. Udvalgets Flertal fandt denne Fordring af den højtærede Minister noget urimelig, man mente, det var for stor en Bemyndigelse at give, især da der ikke var fremkommet nogen Oplysning om, hvilket System man havde tænkt sig at bruge, Poulsens, Telefunken eller Marconis, ikke heller forelaa noget om, hvor Stationen skulde ligge, og det eneste, man fik at vide om Prisen, var, at den antagelig naar man regnede med Priserne fra før Krigen, altsaa for 5—6 Aar siden, vilde beløbe sig til omkring 3 Mill. Kr. Hvad Systemerne angaar, er der 3 Systemer omkring i Verden, Poulsens System, Telefunken og Marconis System. Poulsens System er det, vi kender bedst. Det stammer jo fra en dansk Mand, og det er meget vel anset der, hvor det bruges, men udover den lille Station, vi har ude ved Lyngby, der er indrettet efter Poulsens System, findes der vist ikke en eneste traadløs Telegrafstation af denne Art af nogen Betydning paa denne Side af Østkysten af Amerika. Derimod er Poulsens System installeret paa Vestkysten af Amerika og bruges mange Steder i det stille Hav og har overalt virket særdeles tilfredsstillende. Telefunken er jo ogsaa et anerkendt og prøvet System. Det er vist det System, som den store norske Radiotelegrafstation ved Stavanger arbejder med. Det System har ogsaa tidligere været brugt herhjemme, idet det saa tidligt som i 1907 blev installeret i Det forenede Dampskibsselskabs store Ameribaade, og her har det virket meget tilfredsstillende som Telegrafstation, men der er den Vanskelighed derved, at overalt i England og i de engelske Kolonier er der Marconi-Installation, og Marconi har ogsaa sine Stationer mange andre Steder paa Kysterne der omkring. Paa de fleste Skibe er der ogsaa Installationer med Marconi-Systemet. Saa skete der det, at Marconi forbød de Skibe